

situationen er forbi. De Saar, denne Tilstand slaar, læges ikke, fordi Krigen slutter. Den store Arbejder- og Middelstand, som bærer Byrderne ved denne Krigstilstand, dels ved at være indkaldte som Soldater, dels ved at maatte betale deres Forbrug med dobbelte Priser, dels ved Arbejdsløsheden, er ikke ude over disse Ulykker, fordi selve Krigstilstanden er forbi. Det vil være adskillige Aar, inden disse Folk faar lægt disse Saar, og det vilde derfor være urimeligt, om man allerede i det kommende Aar vilde belaste disse Samfundsklasser med yderligere Ulemper ved store Skattebyrder. Det vil være rigtigt at fortsætte ad den Vej, man her er slaaet ind paa, saa længe der er Rimelighed derfor.

Med Hensyn til selve Lovforslagene vil jeg gøre en Bemærkning angaaende Lovforslaget om en overordentlig Indkomstskat. Jeg tror, der er et Hul i dette Lovforslag, som man bør søge at faa stoppet. Denne overordentlige Skat skal efter Lovforslaget svares af Indtægten i Aaret 1914. Men nu er det saa, at mange af de større forretningsdrivende, vistnok ogsaa Aktieselskaber, i alt Fald mange store Korn- og Kulkompagnier, regner deres Regnskabsaar ikke fra 1. Januar til 1. Januar, men fra 1. Juni til 1. Juni eller fra 1. August til 1. August, og de, der bærer sig saaledes ad, vil ikke blive ramt af denne Lov, saa vidt jeg kan se. Jeg har haft Lejlighed til at se Skatteligningerne hjemme hos os i Aar, og de største Forretninger har efter deres Selvangivelser ikke haft væsentlig større Indtægter i det forløbne Aar. Men der er ingen Tvivl om, at hvis de skulde lægge deres Indtægter fra 1. August i Aar til 1. August næste Aar til Grund, vilde de have haft betydelig større Indtægter, end de har haft tidligere. Man maa finde en Vej, ad hvilken man kan ramme disse Skatteydere, ellers begaar man en Uretfærdighed, og der er ingen Tvivl om, at de skal nok finde ud af, hvorledes de skal komme udenom Loven, naar den først er vedtaget.

Til Slutning vil jeg udtale Ønsket om, at vi maa have Held til ogsaa i det andet høje Ting at skabe Interesse for disse Love. Jeg læste før op et Stykke af en Avis, som ikke alene gav disse Love Tilslutning, men endog opfordrede Finansministeren til at fortsætte ad den Vej og være saa radikal som muligt, og vi har hørt det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen, Venstres Ordfører her i Tinget, udtale sig til

Fordel for de i Lovene nedlagte Principer. Men man har set, at selv om der i Befolkningen og i Folketinget har været Ønske om at faa gennemført en Lov, har den kunnet strande paa Venstres Stemmer i Landstinget. Det vilde være ret uhyggeligt, om dette skulde ske for disse Lovforslags Vedkommende. Det forekommer mig at ligge noget udenfor, hvad man kalder politisk Velanstændighed, at et Partis Presse agiterer iblandt Vælgerne for en vis Skatte-reform, at det samme Partis ledende Mænd her i Folketinget giver et Lovforslag derom en i alt Fald delvis Tilslutning, og der derefter tilvejebringes et Kompromis, saa at Lovforslaget vedtages her i Tinget, men at der, naar det saa endelig kommer op i det andet Ting, bliver givet det Gift, om jeg saa maa sige, saa at der ikke kommer noget ud af Lovforslaget. Jeg vil haabe, at hvis vi nu bliver enige her, vil ogsaa de vedkommende Partiers Medlemmer i det andet høje Ting give disse Lovforslag deres Tilslutning. Med disse Ord skal jeg anbefale at vedtage de 3 Lovforslag væsentlig uforandrede.

Poul Christensen: Disse Lovforslag kommer jo ikke overraskende for nogen. Som ogsaa Venstres Ordfører (N. Neergaard) mindede om, har den højtærede Finansminister allerede paa et tidligere Tidspunkt, da vi behandlede Lovforslaget om Statslaanet, bebudet saadanne Lovforslags Fremkomst. De har altsaa været ventede i længere Tid, ogsaa af dette Ting. Det siger sig selv, at den Situation, hvorunder vi i Øjeblikket lever, og som har grebet saa overordentlig dybt ind i hele vort Folks økonomiske Liv, ogsaa har berørt Statens Finanser overordentlig stærkt. Navnlig har de militære Foranstaltninger, som er trufne af Regeringen, bevirket meget betydelige Udgifter, der har nødvendiggjort større Statslaan og Udstedelse af Statsbeviser, og selvfølgelig vil der til de Renter og Afdrag kræves Penge. De to af de tre foreliggende Lovforslag er da beregnede paa at give en Indtægt, der skulde svare til Forrentning af og Afdrag paa Statslaanet, medens det tredje nærmest skulde gaa ud paa at dække, hvad der det første Aar mangler i, at de to andre Love giver de nødvendige Penge. Thi Pengene vil, som det ogsaa blev bemærket af Venstres Ordfører, og som det fremgaar saavel af Bemærkningerne til vedkommende Lovforslag som af Finansministerens Udtalelse, komme noget sent